

September 2004

Warszawa:
tel. (48-22) 447 4300
fax (48-22) 447 4301

Gdynia:
tel. (48-58) 782 0200
fax (48-58) 782 0201

Katowice:
tel. (48-32) 757 2414
fax (48-32) 757 2483

Polish Law Review

W TYM NUMERZE:

- ◆ Działalność gospodarcza po nowemu
- ◆ Nowelizacja ustawy o gospodarce nieruchomościami
- ◆ Nowelizacja kodeksu postępowania cywilnego
- ◆ Organizacje pożytku publicznego
- ◆ Wynagrodzenie za nadgodziny kierowników średniego szczebla
- ◆ Reforma wspólnotowego prawa zamówień

IN THIS ISSUE:

- ◆ The Freedom of Business Activity Act
- ◆ Amendment to the Land Management Act
- ◆ Amendment to the Civil Proceedings Code
- ◆ Public Benefit Organizations
- ◆ Mid-level Managers Deserve Overtime
- ◆ Modernizing Public Procurement in the European Union

Upzejmie informujemy, iż wszystkie poprzednie wydania biuletynu "Polish Law Review", jak również artykuły prasowe przygotowane przez prawników naszej kancelarii dostępne są na stronie internetowej www.millercanfield.com w zakładce "Services – Our Practice in Poland".

Please be informed that previous issues of the "Polish Law Review" bulletin as well as press articles by our lawyers are available on the web site www.millercanfield.com in the "Services – Our Practice in Poland" folder.

DZIAŁALNOŚĆ GOSPODARCZA PO NOWEMU

Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej oraz ustawa – Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej weszły w życie 21 sierpnia 2004 r. W porównaniu do ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej ustawa o swobodzie działalności gospodarczej wprowadza liczne rozwiązania, które wychodzą naprzeciw postulatam zgłaszanym przez przedsiębiorców.

Niektóre przepisy Prawa działalności gospodarczej, w mniej lub bardziej zmodyfikowanej formie, można odnaleźć w nowej ustawie. Przykładem mogą tu być przepisy z rozdziałów „Przepisy ogólne”, „Podejmowanie i wykonywanie działalności gospodarczej”, „Koncesjonowanie działalności gospodarczej” czy też „Oddziały i przedstawicielstwa przedsiębiorców zagranicznych”. Jednocześnie zrezygnowano z zamieszczenia w ustawie przepisów regulujących materię samorządu gospodarczego, przepisów karnych odnoszących się do wykonywania działalności gospodarczej niezgodnie z prawem, które to ustawa wprowadzająca nowe przepisy inkorporowała do Kodeksu wykroczeń, a także przepisów szczególnych i przejściowych. Warto również podkreślić, że nie wszystkie przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej weszły w życie z dniem 21 sierpnia 2004 r. Przepisy rozdziału 7 ustawy zawierające nowe pojęcie

THE FREEDOM OF BUSINESS ACTIVITY ACT

The Freedom of Business Activity Act ("the Act") and the statute incorporating the Act into Polish law took effect on 21 August 2004. In comparison to the earlier Business Activity Law of 19 November 1999, the Act introduces several changes requested by entrepreneurs.

Some of the provisions of the earlier Business Activity Law were carried forward to the Act, although some have been amended. For instance, the following chapters of the Act include provisions already provided for by the Business Activity Law: "General provisions", "Commence and carrying out business activity", "Permits for business activity" and "Branches and agencies of foreign entrepreneurs". Alternatively, several provisions included in the earlier Business Activity Law have not been incorporated into the Act: namely provisions governing corporate self-governance, penal provisions regarding business operations in violation of the law (these provisions have been moved to the Petty Offences Code), special and transitional provisions. It is also worth mentioning that not all of the provisions of the Act took effect on 21 August 2004. The 7th Chapter of the Act (defining micro entrepreneurs and concerning micro, small and medium entrepreneurs) will take

mikroprzedsiębiorcy oraz regulujące problematykę mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zaczął obowiązywać dopiero w dniu 1 stycznia 2005 r. Ponadto, przepisy o Ewidencji Działalności Gospodarczej wejdą w życie w dniu 1 stycznia 2007 r., a do tego czasu nadal obowiązywać będą art. 7 – 7i ustawy z 1999 r. regulujące materię ewidencjonowania działalności gospodarczej prowadzonej przez osoby fizyczne.

Zgodnie z art. 1 ustawa reguluje podejmowanie, wykonywanie i zakończenie prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zadania organów administracji publicznej w tym zakresie.

Zauważyć należy, iż działalność gospodarcza obejmować również będzie działalność zawodową. Znacznie szerzej natomiast zdefiniowano pojęcie działalności gospodarczej w znowelizowanym przez ustawę wprowadzającą nowe przepisy art. 3 pkt 9 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Zgodnie z powyższym działalnością gospodarczą jest każda działalność zarobkowa w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, w tym wykonywanie wolnego zawodu, a także każda inna działalność zarobkowa wykonywana we własnym imieniu i na własny lub cudzy rachunek, nawet gdy inne ustawy nie zaliczają tej działalności do działalności gospodarczej lub osoby wykonujące taką działalność do grona przedsiębiorców.

Dla zdefiniowania pojęcia przedsiębiorcy ustawodawca posłużył się definicją użytą w kodeksie cywilnym. Przedsiębiorcą jest zatem – zgodnie z art. 4 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej - osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną prowadząca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Za przedsiębiorcę zagranicznego Ustawa uważa osobę zagraniczną wykonującą działalność gospodarczą za granicą.

Ustawodawca doprecyzował pojęcie swobody gospodarczej poprzez wprowadzenie w art. 6 ust. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej zakazu żądania lub uzależnienia wydania przez organ administracji publicznej decyzji w sprawie podjęcia, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej przez zainteresowaną osobę od spełnienia przez nią dodatkowych warunków, a w szczególności przedłożenia dokumentów lub ujawnienia danych, nieprzewidzianych przepisami prawa. Podkreślić warto, że zgodnie z art. 7 ustawy Państwo zobowiązane jest udzielać przedsiębiorcom pomocy publicznej na zasadach i w formach określonych w odrębnych przepisach, z poszanowaniem zasad równości i konkurencji, natomiast organy administracji publicznej obowiązane są wspierać rozwój przedsiębiorczości, tworząc korzystne warunki do podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej, w szczególności poprzez wspieranie mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Nową instytucją, która zacznie funkcjonować od 1 stycznia 2005 r., jest tzw. wiążąca interpretacja przepisów podatkowych. Zgodnie z art. 10 ustawy przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu wnioski o wydanie pisemnej

affect as of 1 January 2005. Furthermore, provisions on Business Activity Register will take effect on 1 January 2007. Up until this time, Articles 7 – 7i of the 1999 Law on registering business activities conducted by individuals will remain in affect.

According to Article 1, the Act regulates the commencement, performance and winding up of business activity in Poland, as well as defining the scope of the authorities' power to regulate such activities.

Business activities will now also include professional activities. A broader definition of business activity was included in the Tax Ordinance of 29 August 1997, as amended by the statute introducing the Act. According to the above definition, any profit-oriented activity as defined in the Act will now be regarded as a business activity, including liberal professions, as well as any other profit-oriented activity carried out in one's own name and on one's own or someone else's behalf, even if such activity is not otherwise defined as a business activity or such persons are defined as entrepreneurs.

The definition for "entrepreneur" was borrowed from that used in the Civil Code. According to Article 4 of the Act, any natural or legal person or an unincorporated entity with legal capacity granted by a separate statute is deemed to be an entrepreneur, if it carries out business activity in its own name. A foreign person carrying out business activity abroad will be deemed to be a foreign entrepreneur.

The definition of business freedom was clarified in Article 6.2 of the Act. According to this article, upon issuance of a decision regarding the commencement, performance and/or winding up of business activity, no public administration authority may demand that the applicant fulfils any additional requirements, in particular that the applicant submits additional documents or discloses data not required by law. Moreover, according to Article 7 of the Act, the State shall grant public aid on terms and conditions set forth in separate provisions, respecting the rules of equality and competition. Public administration authorities are required to support entrepreneurship by creating a friendly environment to undertake and perform business activity, in particular by supporting micro entrepreneurs and small and medium entrepreneurs.

A new legal concept is introduced by the Act regarding the binding interpretation of tax provisions (relevant provisions will take effect on 1 January 2005). According to Article 10 of the Act, an entrepreneur may apply to the tax authorities to obtain a

interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej, w jego indywidualnej sprawie. Istotne jest to, że przedsiębiorca, w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji, nie może być obciążony jakimikolwiek daninami publicznymi, sankcjami finansowymi lub karami. Jednocześnie, zgodnie z nowymi przepisami Ordynacji podatkowej, niezajęcie przez organ podatkowy stanowiska w terminie 3 miesięcy od złożenia wniosku podatnika, oznacza, iż interpretacja przedstawiona przez podatnika w zapytaniu staje się wiążąca dla organu.

Tak jak dotychczas, przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą dopiero po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo (od 1 stycznia 2007 r.) – jeśli jest osobą fizyczną – do Ewidencji Działalności Gospodarczej. Wyjątkiem od powyższej zasady jest spółka kapitałowa w organizacji, która może podjąć działalność gospodarczą jeszcze przed uzyskaniem wpisu do rejestru przedsiębiorców.

Ustawodawca wprowadził pojęcie działalności regulowanej, którą jest działalność gospodarcza wymagająca spełnienia szczególnych warunków, określonych przepisami prawa. Zaliczenie do tego rodzaju działalności następuje na mocy odrębnej ustawy, która określa, kiedy przedsiębiorca może ją wykonywać po spełnieniu szczególnych warunków przewidzianych w odrębnej ustawie i po uzyskaniu wpisu w rejestrze działalności regulowanej prowadzonej przez określony organ.

Wykonywanie działalności gospodarczej bez wymaganego zgłoszenia do ewidencji lub wpisu do rejestru działalności regulowanej albo bez wymaganej koncesji bądź zezwolenia, zgodnie ze znowelizowanym art. 60¹ §1 Kodeksu wykroczeń, obarczone jest karą ograniczenia wolności, lub grzywny. Na marginesie warto zaznaczyć, że tym samym sankcjom podlega przedsiębiorca, który nie oznaczy siedziby i miejsca wykonywania działalności gospodarczej.

Podmioty zagraniczne również mogą podejmować i wykonywać działalność gospodarczą, jednak według zróżnicowanych reguł, określonych w art. 13 ustawy, uzależnionych od statusu ustawowego podmiotu. I tak, osoby zagraniczne z państw członkowskich Unii Europejskiej i państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), będące stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, mogą podejmować i wykonywać działalność gospodarczą na takich samych zasadach jak przedsiębiorcy polscy. Obywatele innych państw niż wymienionych w zdaniu poprzednim, którzy otrzymali zezwolenie na osiedlenie się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodę na pobyt tolerowany, status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej lub korzystają z ochrony czasowej na jej terytorium, mogą podejmować i wykonywać działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na takich samych zasadach jak obywatele polscy. Natomiast pozostałe osoby zagraniczne mają – tak jak dotychczas – prawo do podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej wyłącznie w formie spółki: komandytowej, komandytowo-

written interpretation regarding the scope and application of tax provisions affecting such person. If the entrepreneur complies with the written interpretation, no additional taxes, financial sanctions or penalties may be imposed by the tax authorities. Moreover, according to new provisions of the Tax Ordinance, if the tax authority does not issue a written interpretation as requested by the end of 3 months, the interpretation presented by the applicant will in effect be deemed to be the binding interpretation.

As it is today, an entrepreneur may commence business activity only after it obtains a relevant entry in the National Court Registry, Register of Entrepreneurs. If the entrepreneur is a natural person, beginning in 2007 the commencement of business activity by such person will need to be registered in the Business Activity Register. As an exception, a company in organization may commence business activity even before the company is recorded in the Register of Entrepreneurs.

A new definition of controlled activity is included in the Act, i.e. an activity which may be commenced only after the entrepreneur satisfies certain legal requirements. Whether an activity is deemed to be a controlled activity depends on a separate statute, which also specifies which requirements must be satisfied. The entrepreneur willing to undertake controlled activity must also be recorded in the Controlled Activity Register maintained by a separate authority.

If someone conducts business activity without having first obtaining the necessary registration, or without license or permit, according to amended Article 60¹.1 of the Petty Offences Code, such person will be subject to a fine or limitation of liberty. An entrepreneur who does not identify his official seat or his principal place of business will be subject to the same penalty.

Foreign entities may commence and conduct business activity; however, the rules governing such activities vary, depending of the legal status of such entity. Foreign persons from within the European Union and the European Free Trade Association countries being parties to the European Economic Area agreement, may commence business activity in Poland on the same terms as their Polish counterparts. Citizens originating from non-EU countries, who have obtained a residence permit, temporary stay permit, refugee status or are under temporary protection of Poland, may also conduct business on a similar basis as their Polish counterparts. All other foreign persons have, as was previously provided under the earlier regulations, the right to conduct business activity in the form of a limited partnership, limited – stock partnership, limited liability company and/or joint stock company. Such persons may also join the above partnerships or companies or they may purchase shares in such partnerships or companies, unless international agreements provide otherwise.

akcyjnej, z ograniczoną odpowiedzialnością i akcyjnej, a także do przystępowania do takich spółek oraz obejmowania bądź nabywania ich udziałów lub akcji, o ile umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej. W niewielkim tylko stopniu zmieniły się zasady tworzenia na terytorium RP przez przedsiębiorców zagranicznych oddziałów oraz przedstawicielstw.

Ustawodawca doprecyzował pojęcie osoby zagranicznej. Obecnie jest to osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania za granicą i nieposiadająca obywatelstwa polskiego, osoba prawna z siedzibą za granicą oraz jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną posiadająca zdolność prawną, z siedzibą za granicą.

Ustawa podnosi do 15.000 euro limit jednorazowej wartości transakcji gotówkowej, bez względu na liczbę wynikających z niej płatności, powyżej którego strony transakcji będący przedsiębiorcami mają obowiązek dokonywać płatności za pośrednictwem rachunku bankowego przedsiębiorcy.

Istotnym elementem jest także „ucywiliżowanie” i ograniczenie w nowej ustawie zakresu i zasad kontroli przeprowadzanej przez organy administracji publicznej. Ustawa stanowi, że nie można równocześnie podejmować i przeprowadzać więcej niż jednej kontroli. Czynności kontrolne wykonywane są w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, a czas trwania wszystkich kontroli w jednym roku kalendarzowym nie może przekraczać, dla mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, 4 tygodni, a dla pozostałych przedsiębiorców – 8 tygodni.

NOWELIZACJA USTAWY O GOSPODARCE NIERUCHOMOŚCIAMI

Ustawa o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw została uchwalona już 28 listopada 2003 roku. Jednakże, przed podpisaniem ustawy Prezydent RP skierował ją do Trybunału Konstytucyjnego w celu zbadania jej zgodności z Konstytucją RP. Wynikiem postępowania Trybunału Konstytucyjnego jest wyrok (sygn. akt K 37/03) z dnia 24 marca 2004 roku (M.P. Nr 15, poz. 247), w którym Trybunał zakwestionował nieliczne tylko przepisy ustawy (dotyczące zniesienia centralnego organu administracji rządowej – Głównego Geodety Kraju oraz urzędu obsługującego – Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii), orzekając o ich niezgodności z Konstytucją RP. Wobec wydanego przez Trybunał Konstytucyjny postanowienia, ustawa o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami została podpisana przez Prezydenta RP z pominięciem zakwestionowanych przez Trybunał przepisów.

Niewątpliwym walorem nowelizacji jest rozstrzygnięcie wątpliwości co do zakresu zastosowania ustawy o gospodarce nieruchomościami w odniesieniu do nieruchomości, których Skarb Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego są współwłaścicielami łącznie z osobami trzecimi. Otóż ustawodawca położył kres wszelkim rozbieżnym interpretacjom w tym zakresie ustalając, iż w takich przypadkach przepisy ustawy stosuje się wyłącznie do

The rules governing the creation of branches and agencies of foreign entrepreneurs in Poland have been only slightly amended.

The definition of “foreign person” has been amended. Under the Act any natural person residing abroad and not having Polish citizenship, as well as any legal person seated abroad or an unincorporated entity having legal capacity seated abroad are regarded as foreign persons.

In the Act the limit from which the entrepreneurs must settle accounts through bank accounts has been increased to EUR 15,000 per cash transaction, regardless of the number of payments resulting from the transaction.

The scope of inspections carried out by public administration authorities has been limited and the rules governing such inspections have been amended. According to the Act it is no longer legal to conduct more than one inspection at a time. Such inspections may be carried out only in the presence of the interested entrepreneur or a person authorized by him. The duration of such inspections in one calendar year may not exceed – for micro entrepreneurs, small and medium entrepreneurs: 4 weeks, and for all other entrepreneurs: 8 weeks.

AMENDMENT TO THE LAND MANAGEMENT ACT

The Act on the Amendment of the Land Management Act and the Amendment of Certain Other Acts was passed on 28 November 2003, but before the President signed it he referred it to the Constitutional Tribunal in order to ensure its conformation with the Polish Constitution. The outcome of the Constitutional Tribunal proceedings was the sentence passed on 24 March 2004 (code K 37/03, recorded in Monitor Polski No. 15, Item 247), which found only a few of the provisions in the act in violation of the Constitution (regarding the abolition of the central government administration body, the Chief National Surveyor, and its subordinate office, the Central Office of Surveying and Cartography). In view of the sentence passed by the Tribunal, the Act on the Amendment of the Land Management Act was signed by the Polish President and the provisions questioned by the Tribunal were omitted.

A definite improvement is the resolution of doubts as to the scope of application of the act regarding property jointly owned by the State Treasury or local government bodies and third parties. The legislator has prevented contradictory interpretations on this matter by ruling that in such cases the provisions of the land management act apply only to administration of the part belonging to the Treasury or local government body.

gospodarowania udziałem Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego.

Nowelizacją do ustawy o gospodarce nieruchomościami wprowadzono również możliwość ustanowienia trwałego zarządu na prawie użytkowania wieczystego (a nie tylko na prawie własności, jak dotychczas). Doprecyzowano dotąd obowiązujące regulacje, wzmacniając ochronę zasobu nieruchomości jednostek samorządu terytorialnego oraz Skarbu Państwa. Z drugiej strony zauważyć należy pewne elementy liberalizacji zasad gospodarowania nieruchomościami Skarbu Państwa. Dotyczy to w szczególności zwolnienia wdzierżawiania, wynajmowania lub użyczenia nieruchomości z zasobu Skarbu Państwa na krótki czas (do trzech lat) z obowiązku uzyskania zgody wojewody. Z kolei jednak wojewoda będzie musiał wyrazić zgodę na sprzedaż na rzecz użytkownika wieczystego nieruchomości Skarbu Państwa.

Istotnym zmianom ulegnie procedura przeprowadzania podziałów nieruchomości. Celem nowelizacji w tym zakresie jest ograniczenie możliwości dowolnych podziałów nieruchomości rolnych i obchodzenia przepisów dotyczących ładu przestrzennego w zakresie wydzielania nieruchomości przeznaczonych na cele zabudowy mieszkaniowej.

W nowych przepisach dotyczących podziału nieruchomości uwzględniono utratę mocy obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Dla terenu bez obowiązującego miejscowego planu dopuszczono możliwość dokonania podziału, pomimo braku decyzji o warunkach zabudowy. W tym zakresie ustawodawca wyszedł naprzeciw potrzebom obrotu gospodarczego. W dotychczasowym stanie prawnym właściciel nieruchomości, który chciał dokonać jej podziału np. na działki pod zabudowę jednorodzinną, napotykał istotną przeszkodę prawną w postaci braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Nowelizacją wprowadzono też istotne *novum*, dopuszczając wprost możliwość podziału nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym. Na uwagę zasługuje nowa procedura łączenia sąsiadujących ze sobą nieruchomości i ich ponownego podziału na nowe działki, ukształtowane zgodnie z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przy istniejącej w tym zakresie zgodnej woli właścicieli, nowa procedura pozwoli uniknąć długotrwałej i skomplikowanej procedury scalania nieruchomości.

Wśród zmian dotyczących uregulowania prawa pierwokupu wymienić można rozszerzenie tego prawa na wszystkie przypadki obrotu prawem użytkowania wieczystego bez względu na formę powstania tego prawa (tj. niezależnie od tego, czy prawo użytkowania wieczystego powstało z mocy prawa, na podstawie decyzji administracyjnej czy też umownie). Ponadto, prawo pierwokupu przysługiwać będzie gminie również w przypadku sprzedaży nieruchomości, dla której została wydana decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego (w przypadku braku planu). Jednocześnie skrócono termin, w którym może być wykonane prawo pierwokupu, z dwóch do jednego miesiąca.

W wyniku znowelizowanych przepisów ustawy o gospodarce

The amendment also introduces the possibility of establishing permanent administration on perpetual usufruct rights (and not only on fee simple ownership as before). Existing regulations have been tightened up to reinforce protection of local government and State Treasury real property. On the other hand, some aspects of the principles of administration of Treasury property have been liberalised. In particular short-term tenancies, leases, or lending for use of State Treasury property (up to three years) have been exempted from the requirement to obtain the consent of the voivode. However, the voivode will have to grant his consent to sale of Treasury property to its perpetual usufruct holder.

The procedure governing division of real property will alter considerably. The aim of this amendment is to limit the possibility of discretionary division of agricultural property and the circumvention of zoning regulations in terms of creating real estate for residential construction.

The new regulations on property division take account of the expiry of many local master plans, and for areas without a valid local plan it will now be permissible to divide land even without an outline planning decision. In this respect the legislator has acted to meet the needs of the market. To date, the lack of a local master plan presented a serious legal obstacle to owners of land wishing to divide their property up into, say, plots for single-family housing.

The amendment has also introduced another significant innovation, expressly allowing the division of property with unclear legal status. Also worthy of note is the new procedure for joining neighbouring plots and redividing them into new plots in accordance with the provisions of the local master plan. Where the respective owners are in accord in this regard the new procedure will enable them to bypass the long and complicated process of joining the properties.

Among the amendments to regulations governing the right of pre-emption, one worthy of note is the extension of this right to all cases of trade in perpetual usufruct rights, irrespective of the way in which such rights arose (i.e. irrespective of whether the perpetual usufruct right arose by operation of law, on the grounds of an administrative decision, or pursuant to a contract). Moreover, boroughs [gminas] will also have the right of pre-emption in the case of sales of land for which a public facility planning decision has been issued (where there is no plan). The period for execution of the right of pre-emption has been reduced from two months to one.

Pursuant to the amended regulations in the Land Management

nieruchomościami, wykonanie decyzji administracyjnej z zakresu gospodarki nieruchomościami będzie wstrzymywane – na mocy niezaskarżalnego postanowienia organu, który wydał decyzję – w razie jej zaskarżenia do sądu administracyjnego. Zgodnie z uzasadnieniem projektu ustawy powyższa regulacja jest niezbędna, gdyż wykonanie decyzji powoduje skutki finansowe lub prawne dla stron, które w przypadku uchylecia decyzji przez sąd będą musiały być zrekompensowane. Tyle tylko, że przepis nie różnicuje sytuacji, w których wykonanie decyzji podlegać będzie wstrzymaniu, a zatem – w praktyce – może się okazać niekorzystny dla stron postępowania zainteresowanych jak najszybszym wykonaniem np. decyzji podziałowej.

NOWELIZACJA KODEKSU POSTĘPOWANIA CYWILNEGO

W dniu 2 lipca 2004 roku (Dz.U. Nr 172 poz. 1804) Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw. Nowelizacja Kodeksu postępowania cywilnego obejmuje 205 zmian, z czego połowa dotyczy postępowania zabezpieczającego oraz egzekucyjnego. Większość znowelizowanych przepisów wchodzi w życie 5 lutego 2005 roku, część jednak (zmiany dotyczące postępowań z zakresu ochrony konkurencji, regulacji energetyki, regulacji telekomunikacji i poczty oraz regulacji transportu kolejowego i związanych z nimi przepisów przejściowych) weszła już w życie 19 sierpnia 2004 roku.

Do najważniejszych zmian w procedurze cywilnej należą następujące:

- ◆ rozszerzono krąg pełnomocników procesowych o osobę sprawującą zarząd majątkiem lub interesami strony oraz osoba pozostająca ze stroną w stałym stosunku zlecenia jeśli przedmiot sprawy wchodzi zakres tego zlecenia,
- ◆ podwyższono wartość przedmiotu sporu z 30 do 75 tysięcy złotych, od której zależy rozpoznanie sprawy w I instancji przez sąd okręgowy, a także podniesiono maksymalną wartość przedmiotu sporu w sprawie gospodarczej, dla rozpoznania której w I instancji właściwy będzie sąd rejonowy, z 30 do 100 tysięcy złotych,
- ◆ udzielanie wskazówek stronom i uczestnikom działającym bez zawodowego pełnomocnika będzie teraz fakultatywne (a nie obligatoryjne, tak jak dotąd),
- ◆ strony umowy będą mogły przewidzieć w umowie (zapisie na sąd polubowny) powołanie sądu polubownego drugiej instancji, który będzie rozpatrywał środki odwoławcze od wyroku sądu polubownego pierwszej instancji; sąd państwowy stwierdzi wykonalność wyroku sądu polubownego oraz ugody zawartej przed takim sądem w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności,
- ◆ tytuł wykonawczy zobowiązujący do wydania ruchomości indywidualnie oznaczonych, nieruchomości oraz statku albo do opróżnienia pomieszczenia upoważniać będzie do prowadzenia egzekucji nie tylko przeciwko dłużnikowi,

Act, the execution of an administrative decision regarding land management will be suspended pursuant to a non-appealable resolution by the body that issued the decision, should an appeal be lodged against it with the administrative court. The explanatory statement of the bill claims that this regulation is vital, as execution of a decision causes the parties to incur financial and legal consequences for which compensation would have to be provided if the court repealed the decision. The only problem is that this clause does not distinguish between the situations in which execution of the decision is subject to suspension, and hence in practice may prove unfavourable for parties to proceedings with an interest in the fastest possible execution, e.g. of a decision on division.

AMENDMENT TO THE CIVIL PROCEEDINGS CODE

On 2 July 2004 the Sejm enacted amendments to the Civil Proceedings Code (Journal of Laws No. 172, Item 1804). The amendments total 205, half of which concern procedures to secure claims and effect enforcement proceedings. The majority of amendments will take effect on 5 February 2005; however, a few (mostly concerning competition proceedings and special proceedings regarding the energy, telecommunication, post and railway sectors) took effect on 19 August 2004.

Among the most important amendments are:

- ◆ the number of persons who may serve as an attorney-in-fact during court proceedings has been expanded to include persons managing the party's estate or interests and persons acting pursuant to an open-ended mandate agreement, provided that the mandate agreement concerns the subject of the case;
- ◆ regional courts (*sądy okręgowe*) of the first instance will now have jurisdiction over matters with a value beyond PLN 75,000 (previously the limit was set at 30,000 PLN); in commercial matters, district courts (*sądy rejonowe*) of the first instance will have jurisdiction over matters with a value of up to PLN 100,000 PLN (previously: 30,000 PLN)
- ◆ the court will no longer be required (as previously) to instruct a party acting without a professional attorney-in-fact and the decision whether to instruct such party will be at the sole discretion of the court;
- ◆ the parties will be able to contractually agree upon an arbitration court of the second instance; such court will hear appeals against the judgements rendered by the arbitration court of the first instance; a state court will accept such judgement or a settlement made before the arbitration court in the proceedings to confirm enforcement; and
- ◆ enforcement title to deliver possession of specific movables, real property, a vessel or to vacate premises will now authorise execution against anyone that is in possession of the above items (provided that the execution does not

lecz przeciwko każdemu, kto tymi rzeczami włada (przy czym prowadzenie egzekucji nie może naruszyć uprawnień nabywcy w dobrej wierze);

- ◆ wprowadzono nowy rodzaj tytułu egzekucyjnego – akt notarialny, w którym właściciel nieruchomości albo wierzyciel wierzytelności obciążonych hipoteką, nie będący dłużnikiem osobistym (a jedynie dłużnikiem rzeczowym) podda się egzekucji z obciążonej nieruchomości albo wierzytelności w celu zaspokojenia wierzyciela hipotecznego.

Gruntownej nowelizacji poddano przepisy dotyczące postępowania zabezpieczającego. Wśród zmian należy wyróżnić nowe podstawy zabezpieczenia roszczeń, tj.: uprawdopodobnienie roszczenia oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia (w poprzednim stanie prawnym sąd mógł wydać zarządzenie tymczasowe, jeżeli roszczenie było wiarygodne, a brak zabezpieczenia mógłby wierzyciela pozbawić zaspokojenia, a także gdy było to konieczne do zabezpieczenia wykonalności orzeczenia). Nowela rozszerza katalog sposobów zabezpieczenia roszczeń pieniężnych o zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego oraz ustanowienie zarządu przymusowego nad przedsiębiorstwem lub gospodarstwem rolnym dłużnika.

Wieloma zmianami objęte jest także postępowanie egzekucyjne. Przejawia się to między innymi w modyfikacji funkcjonujących oraz wprowadzeniu nowych sposobów egzekucji. Nowymi sposobami egzekucji będą: uproszczona egzekucja z nieruchomości oraz egzekucja w drodze sprzedaży przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego. Uproszczona egzekucja z nieruchomości gruntowych niezabudowanych oraz zabudowanych (ale przed zakończeniem budowy) będzie prowadzona poprzez sprzedaż takiej nieruchomości przez komornika z wolnej ręki, a dopiero jeżeli sprzedaż w tym trybie nie nastąpi – w drodze licytacji. Drugim, nowym sposobem egzekucji, będzie egzekucja w drodze sprzedaży przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego, prowadzona przeciwko przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą w formie przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego.

ORGANIZACJE POŻYTKU PUBLICZNEGO

Działalność organizacji pożytku publicznego oraz uzyskiwanie statusu takiej organizacji jest regulowane ustawą z dnia 24 kwietnia 2003 roku o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (Dz. U. Nr 96 poz. 873 z dnia 29 maja 2003 roku).

Działalnością pożytku publicznego jest działalność społecznie użyteczna, prowadzona przez organizacje pozarządowe w sferze zadań publicznych ściśle określonych ustawą. Do organizacji, które mogą prowadzić taką działalność, należą osoby prawne lub jednostki nieposiadające takiej osobowości, utworzone na podstawie odrębnych ustaw, których celem nie jest osiągnięcie zysku (co nie oznacza, że organizacje te nie mogą osiągać zysku, np. prowadząc działalność gospodarczą w celu realizacji niezarobkowych celów statutowych). W praktyce zdecydowaną większość tego typu organizacji

violate *bona fide* rights), and not only against the debtor

- ◆ a new execution title has been introduced – a notarial deed under which an owner of real property (or creditor, to whom a debt secured by a mortgage is owned), and who is not a personal debtor, but a debtor in rem, subjects himself to execution from the encumbered real estate or debt in order to satisfy the mortgage creditor.

The proceedings to secure claims have been substantially amended. In particular, after the amendments take effect, a claim may be secured if it is merely probable or if there is a relevant legal interest in securing such claim (previously the court would only issue a temporary order to secure a claim, if: (i) the claim was made probable and the lack of security would injure the creditor or (ii) it was necessary to secure the enforcement of a court's decision). Moreover, the number of possible securities has been expanded to include the temporary seizure of money deposited in a bank account or the imposition of mandatory management over the debtor's business or farm.

Rules governing enforcement proceedings have also been amended. The existing methods to execute an enforcement have been modified, to include: (i) simplified execution against a debtor's real estate or (ii) execution by selling the debtor's business or farm. Simplified execution against either undeveloped or developed real estate (but before the construction has been completed) may now be carried out by sale of the property by a court enforcement officer in an unrestricted sale. Only if the real estate cannot be sold in this simplified manner will sale by auction be required. The second new method of enforcement, the sale of the debtor's business or farm, may be enforced against the entrepreneur managing a business or a farm.

PUBLIC BENEFIT ORGANIZATIONS

The creation and activities of public benefit organizations is governed by the Public Benefits Act of 24 April 2003 (Journal of Laws No. 96, Item 873 of 29 May 2003).

Activities defined as providing a public benefit are limited to those which: (i) are socially useful, (ii) are undertaken by non-governmental agencies and (iii) concern public tasks specified by statute. Only those legal persons or entities (that do not have legal capacity) may engage in public benefit activities if such legal person or entities are specifically created by statute for such purposes as being non-profit organizations (which does not preclude such entities from earning profits from, e.g. business activity conducted to fulfil non-profit goals of the organization set in its by-laws). In reality, mostly foundations and

stanowią fundacje oraz stowarzyszenia.

Status organizacji pożytku publicznego nadaje sąd rejestrowy – uzyskuje się go z chwilą wpisania do Krajowego Rejestru Sądowego informacji o spełnieniu wszystkich wymagań określonych ustawą.

Do wymagań tych należą: 1) prowadzenie działalności w sferze zadań publicznych, na rzecz ogółu społeczności lub określonej grupy podmiotów wyodrębnionej ze względu na szczególnie trudną sytuację życiową lub materialną, jako wyłącznej działalności statutowej, 2) nieprowadzenie działalności gospodarczej lub prowadzenie jej wyłącznie w rozmiarach służących realizacji celów statutowych, 3) przeznaczanie całego dochodu na działalność, o której mowa w pkt. 1, 4) posiadanie organu kontroli lub nadzoru, odrębnego od organu zarządzającego i niepodlegającego mu, 5) statutowe zakazy określonych rozporządzeń majątkiem organizacji.

Status organizacji pożytku publicznego teoretycznie mogą uzyskać zarówno już istniejące, jak i nowo utworzone organizacje. Jednakże w praktyce sądy rejestrowe interpretują wymóg „prowadzenia” działalności pożytku publicznego jako wymóg funkcjonowania przez nieco dłuższy okres czasu (przynajmniej pół roku), wyłączając z kręgu podmiotów mogących uzyskać ten status organizacje nowoutworzone.

Uzyskanie statusu organizacji pożytku publicznego przez istniejący podmiot musi zostać poprzedzone:

- ◆ weryfikacją, czy spełnione są zasadnicze przesłanki prowadzenia działalności pożytku publicznego,
- ◆ dostosowaniem statutu do szczegółowych wymogów ustawy, ewentualnie też dokonaniem zmian w organach (powołanie organu kontroli lub nadzoru, którego członkowie nie będą powiązani z członkami organu zarządzającego),
- ◆ złożeniem, z pozytywnym skutkiem, do sądu rejestrowego stosownego wniosku o nadanie statusu organizacji pożytku publicznego.

Do korzyści płynących z posiadania statusu organizacji pożytku publicznego należą: 1) zwolnienie od podatku dochodowego, od nieruchomości, od czynności cywilnoprawnych, oraz opłat skarbowej i sądowej – w odniesieniu do prowadzonej działalności pożytku publicznego, 2) preferencyjne zasady nabywania prawa użytkowania wieczystego nieruchomości należących do Skarbu Państwa i jednostek samorządu terytorialnego, 3) uprawnienie do korzystania z pracy poborowych skierowanych do służby zastępczej, 4) uprawnienie do otrzymywania od osób fizycznych wpłat, o których wysokość osoby ich dokonujące mogą zmniejszyć wysokość należnego podatku dochodowego (zmniejszenie to nie może przekraczać jednego procenta podatku dochodowego od osób fizycznych).

Wszystkie wymienione przywileje dana organizacja traci wraz z utratą statusu organizacji pożytku publicznego (wykreśleniem stosownej informacji z rejestru), co może mieć miejsce w

associations are public benefit organizations.

Classification as a public benefit organization is granted by registration in the National Court Registry confirming that such organization fulfils the statutory requirements to serve such function.

The list of such requirements include: (i) the need for the public benefit organization's by-laws to restrict its activity to performing public minded tasks to the benefit of society as a whole or a specific group distinguished by a particular disadvantage or financial status, (ii) such organization should not otherwise engage in business activity, or may conduct such activity only to fulfil its goals specified in its by-laws, (iii) any income earned by such organization should be used to fulfil its activity specified in letter (i) above, (iv) such organization should have a supervisory body independent from its management, and (v) the by-laws of the entity should specify prohibitions concerning the disposition of the organization's estate.

In theory, the status of a public benefit organization may be granted to both existing and newly created entities. However, in reality, the registration courts interpret the requirement to “conduct” public benefit activity as a requirement, and as such the entity should in fact already exist for some period of time before earning the status of a public benefit organization (about half a year). As such, it is nearly impossible for a newly created entity to obtain such status.

Before an existing entity is granted the status of a public benefit organization:

- ◆ verification must be obtained that the entity is capable of conducting public benefit activities;
- ◆ the entity's by-laws, as well as its bodies, must be adjusted to statutory requirements (the supervisory body should be appointed and the members of the supervisory body should not be connected with the members of management); and
- ◆ an application should be filed with the relevant registration court to obtain such status.

A public benefit organization enjoys many privileges and benefits. Among these are: (i) exemption from income, real estate, transfer and stamp taxes, along with court fees applicable to the entity's public benefit activities, (ii) preferential treatment in the purchase of a perpetual usufruct to land owned by the State Treasury or a local government, (iii) the ability to benefit from recruits sent to substitute for serving in the military, and (iv) ability to obtain donations from taxpayers in the amount equal to up to 1% of an individual's tax liability.

A public benefit organization will forfeit the above privileges, together with its public benefit organization status, if and when its status as such is deleted from the National Court Registry.

wyniku stwierdzenia przez organ nadzoru (jest nim minister ds. zabezpieczenia społecznego) niespełniania wymogów ustawy. Uprawnienia nadzorcze ministra są dosyć szerokie, co ma zapobiec wykorzystywaniu przepisów ustawy dla uzyskiwania zwolnień podatkowych i innych uprawnień bez rzeczywistego prowadzenia działalności w sferze zadań publicznych.

WYNAGRODZENIE ZA NADGODZINY KIEROWNIKÓW ŚREDNIEGO SZCZEBŁA

Zgodnie z przepisem art. 151⁴ Kodeksu pracy (dawnym art. 135 k.p.) pracownicy zarządzający w imieniu pracodawcy zakładem pracy i kierownicy wyodrębnionych komórek organizacyjnych wykonują, w razie konieczności, pracę poza normalnymi godzinami pracy bez prawa do wynagrodzenia oraz dodatku z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych. Piastowanie jednak kierowniczego stanowiska średniego stopnia w supermarkecie lub firmie dystrybucyjnej nie uzasadnia pozbawienia pracownika wynagrodzenia za faktycznie przepracowane godziny nadliczbowe. Taki pogląd wyrażony został w najnowszym orzecznictwie Sądu Najwyższego, zgodnie z którym kierownikom średniego szczebla, którzy nie są w stanie wykonać swoich obowiązków w zwykłym czasie pracy (8 godzin dziennie, 40 godzin tygodniowo) należy się wygodzenie za przepracowane nadgodziny. Przepracowanie godzin nadliczbowych pracownik jednak musi wykazać w sposób precyzyjny. Zgodnie bowiem z uzasadnieniem jednego z orzeczeń Sądu Najwyższego nie wystarczy twierdzenie pracownika, iż pracował codziennie po kilkanaście godzin. Określenie ilości i częstotliwości pracy poza zwykłymi godzinami pracy (ewidencja godzin nadliczbowych), ponadto wykazanie, iż praca poza zwykłymi godzinami miała miejsce z przyczyn niezależnych od samego pracownika, jest warunkiem koniecznym do otrzymania przez niego dodatkowego wynagrodzenia.

Wątpliwości Sądu Najwyższego dotyczące możliwości stosowania zadaniowego systemu czasu pracy w supermarketach wyrażone zostały w kolejnym orzeczeniu Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych. W opinii Sądu Najwyższego kierownicy średniego szczebla w dużych sklepach, w których godziny rozpoczęcia i zakończenia pracy są ściśle określone, powinni pracować w zwykłym systemie czasu pracy. System zadaniowego czasu pracy tradycyjnie zarezerwowany jest bowiem dla pracowników rozliczanych z efektów pracy np. akwizytorów, managerów, dealerów, dozorców. Jeśli nawet uznać, iż pracownicy supermarketów mogą pracować w systemie zadaniowego czasu pracy, to system ten powinien pozwalać na wykonanie obowiązków danego pracownika w ustawowych normach czasu pracy. Jeśli pracownik obiektywnie nie jest w stanie wykonać powierzonych mu zadań w ramach ustawowego czasu pracy, pracodawca powinien za przepracowane nadgodziny zapłacić.

Termination of such designation may occur if the supervisory authority (i.e. the minister relevant for social security) determines that the organization does not comply with the statutory requirements. The minister has vast powers, which should help to prevent tax fraud and abuse of the statutory benefits afforded to legitimate public benefit organizations.

MID-LEVEL MANAGERS DESERVE OVERTIME

According to Article 151⁴ of the Labor Code (former Article 135 of the Labor Code), an employee who manages a separate department (organized unit) is not entitled to receive overtime pay for hours worked in excess of his or her normal working hours. However, persons who work as mid-level managers in a supermarket or distribution company should be entitled to receive extra pay for working overtime. Such opinion was recently issued by a ruling of the Supreme Court, which declared that mid-level managers who are not able to fulfil their duties within their normal working hours (8 hours daily, 40 hours weekly), are entitled to receive overtime pay. In order to be entitled to receive such overtime pay, the employee must be able to prove the exact number of overtime hours worked. In issuing its ruling, the Supreme Court cautioned that a simple declaration by the employee that he in fact worked more than 10 hours in a give day is not sufficient by itself to prove that he is entitled to receive overtime pay. The employee may claim overtime pay only if he is able to evidence the amount of overtime worked (records of overtime hours). Moreover, the employee should evidence that the need to work overtime was not due to reasons attributable to him.

The Supreme Court expressed doubt as to the feasibility of applying specific “task related hours” to job assignments in supermarkets, as declared in one of the recent judgements by the Labor Social Security and Public Affairs Chamber. According to the Supreme Court, mid-level managers in large stores, where time of opening and closing is fixed, should work within normal working hours. Task-related (rather than time-related) assignments may apply to those employees who are paid in accordance with the results of their work, such as commission salesmen, managers, dealers and caretakers. Even if we were to assume that supermarket mid-level managers are paid based on task-related hours, the amount of their working time should be sufficient to permit fulfillment of the employee’s duties within statutory fixed working hours. If the employee is unable to fulfil his duties within the statutory fixed working time, such employee should be paid overtime.

REFORMA WSPÓLNOTOWEGO PRAWA ZAMÓWIENÍ

Reforma zamówień publicznych w Unii Europejskiej rozpoczęła się w 1996 r., wraz z wydaniem przez Komisję Europejską *Zielonej Księgi. Zamówienia publiczne w UE – w poszukiwaniu rozwiązań*. Następnie zainicjowano dyskusję na forum poszczególnych instytucji europejskich, której efektem było przygotowanie w maju 2000 r. przez Komisję Europejską projektu dwóch nowych dyrektyw (tzw. pakiet legislacyjny). Jednakże dopiero po ponad trzyipółletnich konsultacjach Parlament Europejski przyjął ostateczny tekst dyrektyw – 29 stycznia 2004 r. Rada Unii Europejskiej zatwierdziła go 2 lutego 2004 r. Rezultatem powyższej procedury legislacyjnej było opublikowanie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej nr L 134 z 30 kwietnia 2004 r. dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/18, koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (tzw. dyrektywa klasyczna) oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/17, koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (tzw. dyrektywa sektorowa). Od dnia publikacji powyższych dyrektyw Państwa członkowskie zostały zobowiązane do wdrożenia ich postanowień do krajowych porządków prawnych w terminie 21 miesięcy tj. do 31 stycznia 2006 r.

Przyjęty pakiet legislacyjny uwzględnia najważniejsze postulaty zgłaszane w toku dyskusji dotyczącej reformy wspólnotowego prawa zamówień publicznych tj.: walki z korupcją, dostosowania systemu zamówień do współczesnych potrzeb oraz jego przejrzystości.

W związku z realizacją pierwszego z powyższych postulatów Państwa Członkowskie zostały zobowiązane do usunięcia przeszkód administracyjnych utrudniających utworzenie jednolitego rynku zamówień publicznych. W wykonaniu tego zobowiązania przepisy dyrektyw między innymi zobowiązują zamawiających do uznawania dokumentów wydanych przez odpowiednie organy innego państwa oraz narzucają twarde warunki uczestnictwa w procedurach przetargowych.

Zgodnie z drugim postulatem wprowadzona została nowa procedura tzw. dialogu konkurencyjnego, która umożliwia prowadzenie negocjacji pomiędzy zamawiającym a oferentem, w sytuacji gdy przykładowo nie można precyzyjnie określić przedmiotu zamówienia. Ponadto, nowe dyrektywy zawierają szereg przepisów, których celem jest ułatwienie korzystania przez uczestników postępowania w przedmiocie udzielenia zamówienia ze środków elektronicznych, między innymi poprzez zrównanie elektronicznej postaci dokumentu z tradycyjną formą pisemną. Nowe dyrektywy skłaniają Państwa Członkowskie do skorzystania z aukcji elektronicznej, która nie stanowi odrębnego trybu postępowania, ale pozwala zamawiającym na pewnego rodzaju modyfikację dotychczasowych procedur. Jednakże jej zastosowanie ograniczone zostało do zamówień o ściśle określonym przedmiocie.

MODERNIZING PUBLIC PROCUREMENT IN THE EUROPEAN UNION

The reform of EU public procurement regulations began in 1996, when the Commission published *The Green Book, Public procurement in the European Union - Exploring the Way Forward*. Afterwards, a discussion began among European institutions, culminating in the publication of two new draft directives in May 2000 by the EU Commission (the so called “legislative package”). However, not until 29 January 2004 did the European Parliament, following more than three and a half years of discussions, accept the two final versions of the proposed directives. The Council of the European Union accepted the directives on 2 February 2004. As a result, in the Official Journal of the European Union No. L 134 of 30 April 2004, the following directives were published: Directive 2004/18/EC of the European Parliament and of the Council on the coordination of procedures for the award of public works contracts, public supply contracts and public service contracts (so called “classical directive”) and Directive 2004/17/EC of the European Parliament and of the Council of 31 March 2004 coordinating the procurement procedures of entities operating in the water, energy, transport and postal services sectors (so called “utilities directive”). The directives need to be incorporated into national laws within 21 months of publication, i.e. by 31 January 2006.

The legislative package includes language to fulfil all of the objectives submitted during the discussions on the reform of the European public procurement regulations, in particular those concerning anti-corruption and adapting the regulations to modern requirements and the need to ensure transparency in the procurement process.

In order to fulfil the first accepted objective, the Member States will need to remove all administrative obstacles to creating a common public procurement market. According to the directives, the contracting entities will be required to recognize documents issued by relevant authorities in another Member State. Moreover, the directives require the publishing of clear conditions of participation in tendering procedures.

To fulfil the second objective, a new procedure was introduced, referred to as “competitive dialogue”, which permits negotiations between a contracting entity and tenderers when the subject-matter of the contract may not be defined precisely. Moreover, the new directives include many provisions supporting the use of electronic communications between the contracting entity and tenderers– in particular, an electronic document shall have the same importance and effect as a traditional written one. The directives enhance the use of electronic auctions. Such auctions do not constitute a separate tendering procedure, but permits the contracting entity to modify the existing rules. The use of the auction method is, however, restricted only to contract for a specific subject-matter.

Reforma wspólnotowego systemu zamówień publicznych, w celu zrealizowania postulatu przejrzystości, doprowadziła również do skonsolidowania trzech dotychczasowych „dyrektyw klasycznych” w jedną dyrektywę, a także uprościła procedury udzielania zamówień.

The modernization of common public procurement regulations also fulfilled the third objective, i.e. transparency in public procurement. The existing three classical directives have been consolidated into one. The tendering procedures have also been simplified.

Pod redakcją / Supervising Editor: *Wojciech Jacyno*

Miller Canfield

ul. Batorego 28-32
81-366 **Gdynia**
Tel. (48-58) 782-0200
Fax (48-58) 782-0201

EU

ul. Nowogrodzka 11
00-513 **Warszawa**
Tel. (48-22) 447-4300
Fax (48-22) 447-4301

USA

CANADA

ul. Francuska 35/37
40-027 **Katowice**
Tel. (48-32) 757-2414
Fax (48-32) 757-2483

www.millercanfield.com

babicki@pl.millercanfield.com
chelchowski@pl.millercanfield.com
wegrzynowski@pl.millercanfield.com

Zastrzeżenie: Niniejsza publikacja została przygotowana dla klientów i pracowników kancelarii Miller Canfield. Ma ona na celu jedynie przedstawienie streszczenia niektórych wydarzeń prawnych z wybranych dziedzin prawa. Z tego powodu informacje zawarte w niniejszej publikacji nie powinny stanowić podstawy do podjęcia jakiegokolwiek decyzji dotyczącej określonego kierunku działania. Informacje te nie mogą też być traktowane jako porada prawna ani nie zastępują szczegółowej opinii prawnej w konkretnej sprawie. W każdym przypadku należy skorzystać z usług doradców prawnych w celu weryfikacji, czy odpowiednie przepisy prawa mają zastosowanie do określonej sytuacji.

Disclaimer: This publication has been prepared for clients and professional associates of Miller Canfield. It is intended to provide only a summary of certain recent legal developments of selected areas of law. For this reason the information contained in this publication should not form the basis of any decision as to a particular course of action; nor should it be relied on as legal advice or regarded as a substitute for detailed advice in individual cases. The services of a competent professional adviser should be obtained in each instance so that the applicability of the relevant legislation or other legal development to the particular facts can be verified.